

Beszámoló

Pályázatom célja egy olyan önálló est létrehozása volt, mely Szabó Magda lírai és prózai munkásságáról egy összefogó és színes képet nyújt a közönségnek. Célközönségként akkoriban a középiskolás és egyetemista diákokat határoztam meg. Az előadás helyszínéül pedig iskolákat és dísztermeket képzeltem el, tehát olyan tereket, ahol a diákok otthonosabban érzik magukat, ezzel is megadva nekik a lehetőséget arra, hogy befogadóbbak legyenek a költészet és szépirodalom illetve a színház és előadóestek iránt.

Kezdetben tehát a szöveg összeállítása volt a cél. Ehhez szükségem volt a Szabó Magda *Szüret* című verseskötetére, ugyanakkor, a könyvtáram gazdagodott még három Szabó Magda könyvvel (*Freskó; Mózes egy, huszonkettő; Az a szép, fényes nap; Danaidák*). Mivel vizuálisan is szerettem volna előadásom erősíteni, képanyagokat kezdtem válogatni, melyek egy-egy vers illetve egy-egy jelenet hangulatát hivatottak megsegíteni; ehhez egy projektort (kisméretű vetítőt) vásároltam.

Mivel egy intim teret és a diákságot megszólító előadást szerettem volna létrehozni, ezért pár IX-XII-es diák segítségével kiválogattam a számukra legérdekfeszítőbb tematikákat (szerelem, iskola, szeretet, fájdalom stb.) és a számukra legizgalmasabb színházi formákat, mindezt egy rövid kérdőív segítségével. Ezeket alapul véve egy pár Szabó Magda verset és prózai szövegrészt olvastam fel nekik. Célja a diáksággal a Szabó Magda munkásságáról beszélgetni, verseit és prózáit megismerni, megvitatni, aktualitását megkeresni. Műsorom előtanulmányához jutva, otthoni környezetben - akár egy vendégségben - arra invitáltam a hallgatókat, hogy mondják el melyik vers, prózai szövegrészlet tetszett nekik a legjobban. Így esett a választás az *Abigél*, *Für Elise* és Szabó Magda további négy lírai költeményére (*Kinek már álma sincs, Fű, Mozdulna s ellenáll, Sohasem*). Egyéni előadásom ezeket a műveket veszi majd alapul, az itt felvetődő kérdéseket és helyzeteket járja körbe.

Tapasztalatom, hogy a diákok intimebb környezetben - lakás, kis tér - könnyebben felszabadulnak, kommunikatívabbak lesznek illetve kisebb közösségben (jelen esetben baráti társaság) a hallgatagabb vagy a versek iránt érdektelenebb diákok is szívesebben felszólaltak.

Így könnyedebben fejtették ki érzéseiket a színházi formák iránt - sokan a zenés, akciódús előadásokat kedvelik, mely nem hanyagolja a humort - illetve érzéseiket a felolvasott versekkel kapcsolatban - a gazdag képi világ vagy a mély érzelmet megszólaltatóak örvendtek a legnagyobb sikereknek.

Sajnos egyelőre más elfoglaltságaim, színházi programom ennek folytatását meggátolta, de a jövőben készülök egy gazdagabb, immár mozgással és zenei betétekkel dúsított műsort létrehozni. Ehhez szükségem lesz egy nagyobb térre például osztályterem, de semmi esetre sem szeretném ezt a műsort díszterem vagy színházi térbe bevinni, lévén, hogy az előadáshoz társított szakmai beszélgetést - Szabó Magdáról és munkásságáról illetve a nézőkben lecsapódott mondanivalóról - nem szeretném hanyagolni. Ezeket a beszélgetéseket hasznosnak és fontosnak tartottam a magam és a nézők szempontjából egyaránt.

Ezúton is szeretném megköszönni a Communitas Alapítványnak a támogatást, amelyet elsősorban a diákság megszervezésére és az előadás alapjainak lefektetésére fordítottam (könyvek, kérdőívek, gyertyák, vetítő, különböző fényforrások, textilanyagok a díszlethez, párnák, különböző ülőalkalmatosságok stb.) másodsorban az egyéni fejlődésemre zenei téren, elkezdtem zongorázni tanulni illetve mozgás terén, beiratkoztam akroyoga órákra. Mindkettő fontos és elhanyagolhatatlan egy színész számára, hiszen ezek művelése által válhatunk teljesebb, színesebb színházi alkotókká.